

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Bernardi Primi Clarævallensis Abbatis, Ordinis
Cisterciensium Antesignani, melliflui Ecclesiæ Doctoris
Sermones In Dominicis & Festa per annum**

Bernardus <Claraevallensis>

XXIV. De multiplici utilitate verbi Dei: Beati qui audiunt verbum &c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39254

tiæ & veritatis nos admonent, tota devotione suscipientes, divinæ dignationi gratiam habeamus: nec aliquando tantæ benignitatis inveniamur ingrati, scientes quoniam ipse est qui loquitur justitiam: ipse enim cuius sermo veritas est. *Divine inspirationes quam diligenter & reverenter observanda.* Quanta enim temeritatis, imò quanta insanix est, si forte dum alloquitur nos Dominus majestatis, nos insensati avertamus aurem, & ad nescio quas ineptias convertamur? Quanta est hæc injuria, & quam graviter vindicanda, cum vilissimus vermis clamantem ad se audire dedignatur creatorem universitatis? Quanta verò & quam ineffabilis divinæ dignatio bonitatis, quæ quotidie conspiciat nos infelices avertentes aures, obdurantes corda, & nihilominus clamat ad nos, & jugiter clamitat in plateis? Verè in plateis, quia in latitudine charitatis. Ecce enim bonorum meorum non es Domine: & tamen dicis, convertimini filii hominum. Et iterum clamitas *P*; *Revertere revertere Sionamitis, revertere revertere, ut p Cant. 6. b intueamur te.*

Propterea obsecro vos, dilectissimi, qui reminiscimini Domini, ne taceatis, & ne detis silentium ei: audientes jugiter quid loquatur in vobis Dominus Deus, quoniam loquitur pacem. Felix & beata anima, quæ venas fulurri divini percipit in silentio, frequenter iterans illud Samuelis *7*: *71. Reg. 3. b* *Loquere Domine, quia audit servus tuus.* Hic ego hodiernus sermo finem accipiat, ut etiam tacentibus nobis Deum intus audiamus loquentem & suadentem de regno suo, tantò utilius, quanto subtilius per internam inspirationem. Si qua tamen adhuc de audienda hac Domini voce ipse suggesterit, alio sermone tractabimus, ne præsertim in tam utili ac spirituali materia mentes vestras longitudine sermonis oneremus.

S E R M O XXIV.

De multiplici utilitate Verbi Dei.

Beati qui audiunt verbum DEI, & custodiunt illud. Luc. 11. d

Tenetis, credo, quemadmodum hesternò sermone de ea, quæ nobis admodum necessaria est, discretionem spirituum admonuerimus sollicitudinem vestram: ut contra venenatos serpentis antiqui sibilos, contra mortiferos Sirenæ cantus, aures cordis jugiter obturare studeatis, ut nec *spiritum* carnis loquentem mollia, nec *spiritum* mundi vana suggerentem, nec *spiritum* nequitix audiatis immittentem amaritudines, & scandala seminantem. Sed huius spiritus astutias nosse necesse est, huius cogitationes non expedit ignorare. Interdum enim transfiguratur se malignus ille & nequam spiritus in angelum lucis *a*, ut virtutis simulatione plus noceat. Sed & tunc *a 2. Cor. 11. a* quoque si diligenter advertimus, nonnunquam nisi amaritudinis, & discordiæ seminaria spargit. Suadet enim nonnullis singularia jejunia quædam, unde cæteri scandalizentur; non quia jejunium diligit, sed quia scandalo

K k k k 3

delecte-

b Iacob. 3. d

Sapientia quæ
à Deo est, un-
de noscenda.

delectetur, Multa quoque in hunc modum solet afferre, quæ tamen à divi-
na sapientia facile discernantur, si apostolicam illam beati Iacobi diffini-
tionem præ oculis habeamus, qui divinam describens sapientiam ait ^b,
Sapientia quæ à Deo est, primum quidem pudica est, deinde pacifica. Omnem
ergo cogitationem, in qua hæc duo non concurrunt, à Dei sapientia alienam
esse non dubites. Eam ergo quæ pudica videtur, nec ad vitia trahit
aperte, sed virtutis præterdit imaginem, tunc demum à Deo noveris esse,
si pacifica sit, si prælati tui atque spiritualium fratrum approbatur iudicio:
quoniam non faciet Dominus Deus verbum, quod non revelaverit servis
suis.

c Luc. 11. d.
Verbi Dei
mira vis &
multiplex u-
sitas.

Quanta vero devotione, quanta humilitate, quanta sollicitudine co-
gitatio salubris non aliter quàm divinæ dignationis sermo suscipi debeat &
hesterno sermone partim jam diximus, & hodierno nihilominus aliquanto
latius persuadere conabimur. *Beati enim qui audiunt verbum DEI, & ch-
stodiunt illud.* Vultis nosse ^c quàm beati? Primum quidem sonans in au-
ribus animæ vox divina conturbat, terret, diiudicatque: sed continuo si
benè adverteris, vivificat, liquefacit, calefacit, illuminat, mundat. De-
nique & cibus noster est, & gladius, & medicina, & confirmatio, & re-
quies, resurrectio quoque & consummatio nostra. Nec mireris, quod ver-
bum Dei jam nunc inveniatur omnia in omnibus esse, quantum spectat ad
justificationem, siquidem & futurum est omnia in omnibus ad glorificati-
onem. Audiatur & illud peccator, & conturbabitur venter ejus: à voce illa car-
nalis anima contremiscet. Omnia namque cordis secreta rimatur atque
dijudicat sermo vivus & efficax, cordium atque cogitationum perscrutator.
Unde & licet mortuus in peccato, si audieris vocem Filii Dei, vires. Sermo
enim quem loquitur, spiritus & vita est. Si cor tuum induratum est, me-
mento scripturæ dicentis ^d: *Emitte verbum suum, & liquefaciet ea.* Et
item ^e: *Anima mea liquefacta est, ut dilectus locutus est.* Si tepidus es, &
evomi jam formidas, non discedas ab eloquio Domini, & inflammabit te:
quia eloquium ejus ignitum valde. Quod si tenebras ignorantia plangis,
diligenter audi, quid loquatur in te Dominus Deus, & erit lucerna pedibus
tuis verbum Domini, & lumen semitis tuis.

d Psal. 147. c
e Cant. 5. a

f Ioan. 15. a

At fortassis tantò amplius doles, quantò clarius peccata etiam mini-
ma illuminatus agnosces: sed sanctificabit te Pater in veritate, quæ est uti-
que sermo eius, ut inter Apostolos audire merearis: *Iam vos mundi estis pro-
pter sermonem quem locutus sum vobis* ^f. Iam verò cum laveris manus tuas,
ecce paravit in conspectu tuo mensam, ut non de solo pane vivas, sed ex
omni verbo quod procedit de ore Dei, & in fortitudine cibi illius curras
viã mandatorum eius. Ubi si consistunt adversum te castra, & prælium
tentationis insurgit, arripe gladium spiritus, quod est verbum Dei, & in
eo

eo facile triumphabis. Quòd si forte (ut est certaminis consuetudo) contigerit aliquando vulnerari, immittet verbum suum, & sanabit te, & eripiet te de interitionibus tuis, ut in te quoque impleatur quod ait Centurio, cuius fides tam magnifice commendatur *g*: Domine (inquit) dic *g* Matt. 8. a tantum verbo, & sanabitur puer meus. Sed etsi titubas adhuc, confitere & clama *h*. Mei autem penè moti sunt pedes, penè effusi sunt gressus mei: & in *h* Psal. 72. a verbis suis confirmabit te: ut experimento discas, quoniam verbo Domini cœli firmati sunt, & spiritu oris eius omnis virtus eorum.

In his atque huiusmodi persevera, in talibus jugiter exercere, donec jam dicat spiritus, ut requiescas à laboribus tuis. In hoc verbo quiesces dulciter, ac suaviter soporaberis, donec veniet hora, cum omnes qui in monumentis sunt, audient vocem eius, & procedent. Sed quò? Alii quidem in iudicium, alii vero in vitam æternam. Et quis scit si est dignus amore vel odio? Tunc maxime memor esto verbi tui servo tuo Domine, in quo mihi spem dedisti, ut ab auditione mala non timeam: sed beata magis auditio perducet ad visionem, cum dices *i*: Venite benedicti patris *i* Matt. 25. d mei, &c. Quicumque enim confitebitur me coram hominibus, ait ipse *k*, hunc *k* Luc. 12. a & ego confitebor in conspectu patris mei & Angelorum sanctorum: quod nobis conferre dignetur ipse qui constitutus est iudex vivorum & mortuorum. Amen.

SERMO XXV.

De verbis Apost. Volo primum fieri obsecrationes, orationes, &c.

1. Tim. 2. a.

Alias, De quatuor modis orandi; Obsecratione, Oratione, Postulatione & Gratiarum actione.

Vbi de Reverentia tempore orationis necessaria eleganter disserit.

Quatuor mihi videntur orandi modos exprimere Apostoli verba dicentis *a*: Volo primum fieri obsecrationes: deinde orationes, postulationes, gratiarum actiones. Sunt enim quos adhuc peccati conscientia terret & cruciat, nondum accepta resistendi virtute, tunc scilicet cum primum ipsos in peccatorum cœno jacentes spiritus veritatis irradiat, & excitans erubescere facit, & timere Deum dum vident immanitatem criminum, meritorum exiguitatem, & velut ardentem coram se gehennam expavescentes, quoniam in seipsis boni nil inveniunt, aliunde apprehendunt unde tegantur. Sicut enim quòd non fit tutum in conspectu Domini Dei sui vacuos apparere contra legis præceptum *b*, & multo *b* Exod. 23. b & 34. c minus id præsumere plenis stercore manibus audent. Quia ergo timent, & merito timent per seipsos accedere, student quasi per alios supplicare. Tale est illud orationis genus, quo solemus uti dicentes: Sancte Petre ora pro nobis. & similia. Maximè verò illud obsecratio est manifesta; Per passionem *c* Sancti nostri nem

g Matt. 8. a

h Psal. 72. a

i Matt. 25. d

k Luc. 12. a

a 1. Tim. 2.

1. Obsecrationem tribuit infernis conscientis, & terrore peccati consternatis.

b Exod. 23. b & 34. c

Sancti nostri nem